

27 de juliol de 2020

NOTA DE PREMSA

La presència televisiva de les dones com a expertes i com a actors del món sanitari passa de ser paritària a representar només el 28% i el 39% del total de veus durant la pandèmia

- **Un informe del CAC constata que tot i que la presència de la dona creix lleugerament durant la pandèmia, s'estanca en un terç del total: 36% del temps de paraula en els informatius i 33,2% en debats i entrevistes. Només en tertúlies i altres espais d'opinió assoleix valors paritaris.**
- **Les dones estan infrarepresentades en els àmbits econòmic, laboral i de gestió, i només han guanyat espai com a testimonis ocasionals, caracteritzats, en general, per l'emotivitat**
- **El president del CAC, Roger Loppacher, demana trencar aquest sostre de vidre d'un terç de presència de dones i diu que cal més representació de les dones en els àmbits rellevants de la gestió de la pandèmia**
- **El temps de paraula de les dones també és minoritari en els governs i les administracions: 35,4% en el Govern de Catalunya i 19% en el cas del Govern de l'Estat**

Les informacions televisives sobre la pandèmia causada per la COVID-19 han suposat un augment quantitatiu de la presència de les dones, però, en canvi, no n'han suposat una millora qualitativa, atès que s'han accentuat determinades desigualtats.

En concret, les dones han vist com s'ha mantingut la seva infrarepresentació en els àmbits econòmic i laboral i també com han perdut la seva presència històrica en l'àmbit sanitari. Així mateix, les dones han perdut pes com a persones expertes i només han guanyat espai com a testimonis ocasionals, caracteritzats, en general, per l'emotivitat i no per la capacitació.

Aquestes són algunes de les conclusions més destacades d'un informe realitzat pel Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) sobre la presència de la dona en les informacions televisives sobre la pandèmia de la COVID-19.

Per realitzar l'informe s'ha analitzat una mostra dels continguts emesos per TV3. En concret, s'han analitzat tant els teleinformatius *TN migdia* i *TN vespre*, com magazins, programació especial i altres espais informatius amb continguts sobre la pandèmia de la COVID-19. El període analitzat ha estat del 13 al 31 de març. El CAC està elaborant un informe més ampli sobre el tractament informatiu de la pandèmia.

La **presència de les dones** en la informació sobre la pandèmia per la COVID-19 creix en termes quantitativs sis punts respecte de períodes de no excepcionalitat als teleinformatius (36%) i es manté en debats i entrevistes (33,2%). No obstant això, i malgrat els tímids avenços constatats al llarg dels darrers anys, la presència global de les dones en la informació, també en un període anòmal com l'analitzat, no supera el sostre del terç del total. Únicament en les tertúlies i altres espais d'opinió dones i homes assoleixen una presència similar.

El president del CAC, **Roger Loppacher**, demana trencar aquest sostre de vidre d'un terç de presència de dones i assenyala que cal més representació de les dones en els àmbits rellevants de la gestió de la pandèmia.

L'anàlisi de la distribució del temps de paraula entre dones i homes per a cada una de les **agrupacions d'actors** posa de manifest diferències importants en funció del gènere, començant pel fet que la proporció de dones és minoritària en la major part de les categories. (Vegeu el quadre annex amb totes les agrupacions.)

Les dones representen el 28,2% dels actors de l'**àmbit econòmic i laboral** (representants d'empreses i negocis, sindicats, organitzacions empresarials i associacions i col·lectius professionals). Es tracta de valors que refermen la infrarepresentació de les dones ja constatada l'any 2018 en aquest mateix grup d'actors (al voltant del 23%).

D'altra banda, les dones registren el 39,4% del temps de paraula del conjunt dels actors del **món sanitari**, un valor per sota del que és habitual en períodes ordinaris (gairebé el 47% l'any 2018).

Però la desigualtat entre la presència de dones i homes és especialment flagrant quan apareixen en les informacions com a **veus expertes**. En el marc de les informacions analitzades, el 28,7% del temps de paraula de l'agrupació *persones expertes* correspon a dones, mentre que en períodes anteriors la proporció de dones que desenvolupaven aquest rol era del 47%.

Les sèries anuals de dades revelen un patró en relació amb l'agrupació **actors ocasionals** que persisteix, i fins i tot s'accentua, en un període anòmal com l'analitzat. Així, mentre que el 2018 el 43,5% de les persones que apareixien de manera circumstancial en la informació (alienes a un rol social o professional) eren dones, durant el període analitzat aquest percentatge és 10 punts superior (53,4%).

En els àmbits **governamental i administratiu**, el temps de paraula de les dones ha estat minoritari en tots els casos. Quant al Govern i a l'Administració de la Generalitat de Catalunya, s'ha situat en el 35,4%. Cal considerar que, en el cas de l'executiu català, la consellera de la Presidència, la consellera de Salut i el conseller d'Interior han estat les tres persones que han exercit en un primer moment de portaveus en relació amb la gestió de la pandèmia.

En el cas de l'Estat espanyol, on tres homes han estat les veus principals durant l'inici de la crisi sanitària (el president del Govern, el ministre de Sanitat i el director del Centre de Coordinació d'Alertes i Emergències Sanitàries), la proporció de dones s'ha situat en el 19%.

L'anàlisi desagregada de la presència de les dones en àrees determinades permet aprofundir en les desigualtats que pateixen en termes de representació dins de les informacions relatives a la pandèmia. Així, si a l'agrupació *món sanitari* s'hi inclouen també experts en salut (com ara fabricants de vacunes), el resultat és que les dones han tingut una presència escassa pel que fa a la **gestió sanitària de la crisi**, mentre que han tingut un temps majoritari en l'**atenció a les persones**.

En concret, les dones només han tingut el 27,7% del temps de paraula dels actors del món sanitari i experts en salut amb responsabilitat de gestió (sense incloure-hi les representacions governamentals). En contraposició, la proporció de temps de paraula de les dones ha estat majoritària entre el personal d'atenció bàsica i hospitalària (57,5%) i entre el personal sanitari amb responsabilitat de gestió en l'àmbit de les residències geriàtriques (67,3%). En conseqüència, es

continua transmetent una imatge de les dones més associada a la privacitat i a la cura de les persones, que no pas a l'àmbit públic i la gestió.

El tractament informatiu de la pandèmia per la COVID-19 ha incorporat informacions referides a **problemàtiques que afecten de manera específica les dones**, com són les violències masclistes. En concret, s'ha informat de diversos serveis que s'han posat en marxa per reforçar la protecció de les víctimes i la problemàtica específica de les dones explotades sexualment. Aquestes notícies han suposat un 0,3% del conjunt de les informacions analitzades, un valor similar a l'habitual.

[Anàlisi de la presència de les dones en la informació sobre la pandèmia de la COVID-19](#)

ANNEX:

Teleinformatius. Presència de les dones en funció de l'agrupació. Del 13 al 31 de març

Agrupació	Dones	Homes	Temps de paraula total
	% de temps de paraula	% de temps de paraula	
Actors de l'àmbit econòmic i laboral	28,2	71,8	1:29:55
Actors ocasionals	53,4	46,6	1:21:42
Actors culturals i esportius	35,8	64,2	1:16:50
Govern i administració de la Generalitat de Catalunya	35,4	64,6	1:09:34
Actors del món sanitari	39,4	60,6	1:04:29
Govern i administració de l'Estat espanyol	19,0	81,0	0:52:47
Persones expertes	28,7	71,3	0:33:08
Govern i administracions locals	36,4	63,6	0:26:27
Altres subjectes institucionals	36,8	63,2	0:18:18
Partits polítics	40,6	59,4	0:17:30
Món associatiu	43,7	56,3	0:17:08
Actors de l'àmbit educatiu	58,7	41,3	0:07:45
Organismes internacionals	13,4	86,6	0:06:42
Entitats que intervenen en el debat polític	57,5	42,5	0:01:27
Església catòlica	--	100	0:00:44
Total	36,0	64,0	9:24:26